

*per te, per il tuo sonno infinito
nel respiro della terra assopita*

Attilio Bertolucci

~ . ~

Salms

Poeta i mussol, piulades al vol (XXVI)

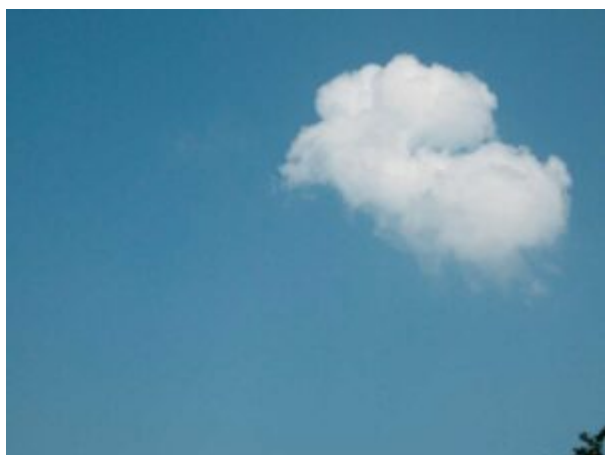
Eternitat a punt
de caducar, l'adeu
perenne també es perd.

~ . ~

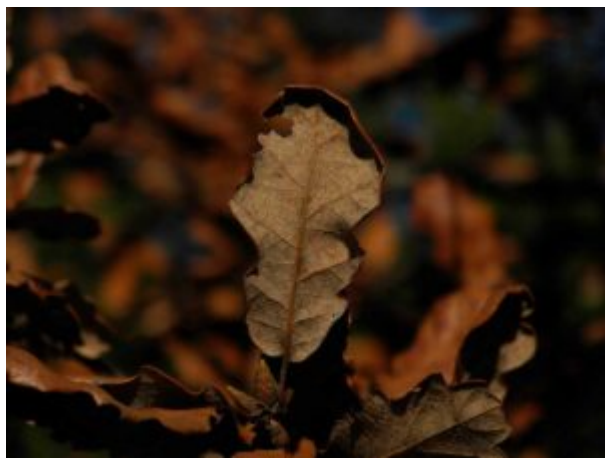
Atia, vent,
la nit, vetlla el caliu
d'estels absents.

~ . ~

Un núvol porta
aquí un missatge i marxa,
com un carter.

~ . ~

Cus-te i descús-te, fila i desfila,
branques i arrels tornen amb tu
de viatge a la soca, no és d'hora
ni tard, i encara el misteri, encara
l'eternitat que dura sempre massa

poc.

~ . ~

Primera nevada de la tardor
que fas parpellejar els girasols
quan tancar els ulls és obrir el cor.

~ . ~

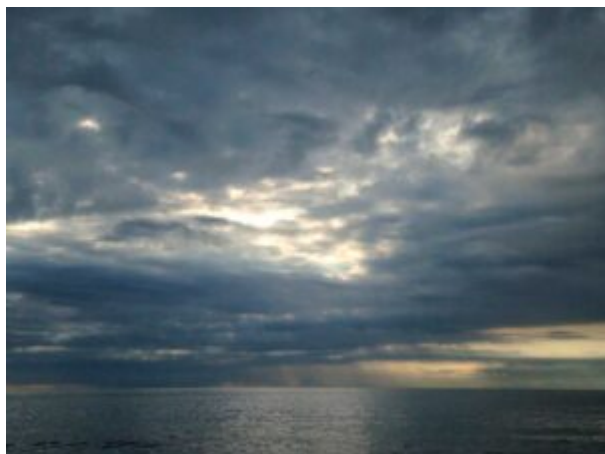
Porten a les ales la tardor
les últimes Erebia, a les rels
de l'equinocci calen foc,
fan córrer la sang dels verds.

~ . ~

Trem, teranyina
de llamps, de rels més fonda
esfulla el dol.

~ . ~

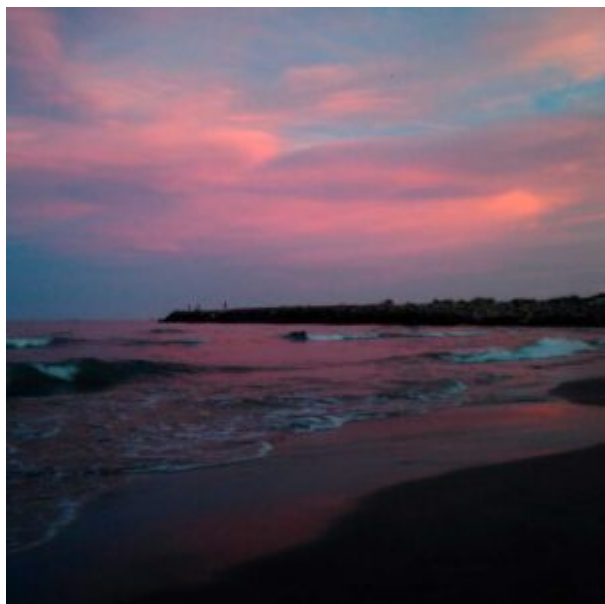

Clarianes, clarianes a lloure,
l'eco insubornable de la llum
despertant-se als ulls clucs.

~ . ~

Salms

Poeta i mussol, piulades al vol (XXVI)

Tot el vi del dia.

~ . ~

Mai més, no m'allunyes
mai més dels arbres
i de les flors, guaita
que bonics aquests mànecs
de destrat que he començat
a guarnir, Minos, amb pètals
de roselles més roges
que la teua sang de porc.

~ . ~

Mor la primavera ensangonada.
Corones? Cap flaire del lilà,
cap rosella a l'aire de l'esguard.
Put el gerro, ens l'han assassinada.
Nevermore, diu el corb. I ja és tard.

~ . ~

castell d'arena vora mar
resistent d'una nit sencera
a l'aguait de la tempesta
dels tractors de la matinada—
petites gairebé invisibles
ungles salobres com ossos
de sípia cavarán encara
en el llis somriure de la platja

~ . ~

Tornen als boscos eremites
segrestats, clarianes de figueres
bordes guareixen fades.

~ . ~

Gairebé huitanta, diries,
i ni un sol matí al raval
han deixat d'obrir la tenda
—l'ancestral brancal de casa
on fa anys entraven carro—
les ancianes i hàbils venedores
de taronges, creïlles i cebes,
i cal·les, també cal·les.

~ . ~

Que s'aturi el temps,

Salms

Poeta i mussol, piulades al vol (XXVI)

que continuï l'instant.

~ . ~

Les roselles
m'heu proscrit.
Al cap portem
les cadernereres
com un crit
el vermell
de les cireres.

~ . ~

Puc obrir de memòria els ulls,
allargar de molt lluny les mans,
atiar del no-res el foc, saber
que hi sou perquè us somie.

~ . ~

Escolta, diu la duna,
quant de vent he trigat
a badar el fals vidre
del rellotge de sorra.

Salms

Poeta i mussol, piulades al vol (XXVI)

~ . ~

A la campana
del temple s'endormisca
la papallona.

Yosa Buson
Tras. J. P.

~ . ~

Es lleven amb el peu esquerre,
ens agafen amb el pas canviat,
no s'aguanten ni amb pines

aquests dies de març —ja muny
el vent la primavera, els núvols
fan proves d'il·luminació, fredor
i calda juguen com nenes al pati
i tots els morts són sembrats.

~ . ~

L'abisme també es mareja
quan veu al púlpit un crani
que mira només cap avall.
Vertígens de nadir o zenit,
voltors abillen la caiguda
al buit eco de la gàrgola.

~ . ~

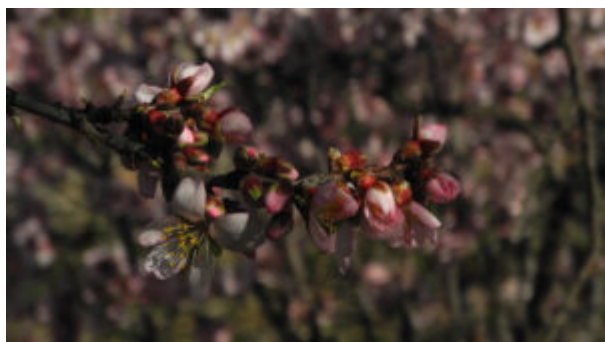
Rasant alleta
rels la boira, en blanc cus
la serp la nit.

~ . ~

Massa d'hora repton
deserts escurçons
dins del teu rellotge
d'arena. Lisca com ells
també tu, lenta clivella
roent de foc en peixera
sota tantes polsegueres.

~ . ~

Tu ja en mi
com l'ametlla en la flor,
lluna d'arrel.

*Moles de Xert, El Maestrat
Febrer de 2020*

~ . ~

El parpelleig
feixuc a cada floc,

el pes d'un somni.

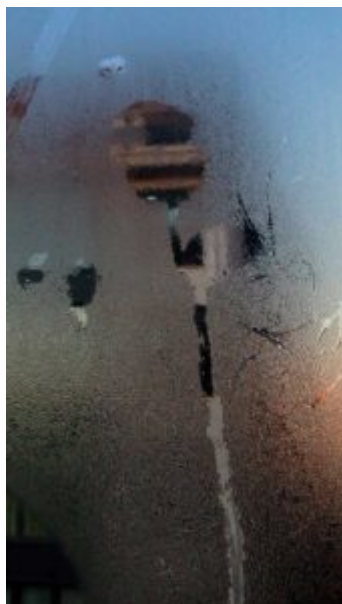
~ . ~

La dent de lleó
trenca a estones els somnis
de la falena.

Fukuda Chiyo-ni
(Tr. Josep Porcar)

~ . ~

Flor ja el teu bes
al vidre enllorat, pètals
d'una set lenta.

~ . ~